

2009. december 14.

Vassula írja:

Múlt szombaton, itt Rodoszon az imacsoportunkban nem mindenki volt jelen, csak néhányan. A vége felé elővettük azt az imádságot, amelyet november 25-én továbbítottam, és mindannyian elimádkoztuk. Azután felnyitottam egy (vadonatú) görög Bibliát és ujjam az Ezekiel 7,1-14 szakaszára mutatott.¹ Miközben olvastam, mind úgy éreztük, mintha az imádságot olvasnánk újra! A folytatását. Mivel a görög nyelvtudásom nem a legtokéletesebb, kinyitottam az angol Bibliát is, és egy könyvjelző volt épp ennél a szakasznál. Ebből nyilvánvalóvá vált számomra, hogy ezzel az Úr korábbi üzenetének, vagyis annak az imádságnak a komolyságát és a sürgősségét akarja hangsúlyozni.

Ez volt az az imádság, amelyet november 25-én küldtünk szét:

E szavakkal fordulj hozzám Vassula:

Gyengéd Atya, ne sújtsd haragoddal ezt a nemzedéket, mert akkor mindnyájan elpusztulnak. Ne sújtsd nyájadat keserűséggel és gyötrellemmel, mert akkor a vizek kiapadnak, és a természet kiszárad. Akkor haragod fölemészt mindent, hogy nyoma sem marad.

Akkor leheleted tüze lángba borítja a Földet, és pusztasággá változtatja. A látóhatáron egy csillag tűnik majd fel. Az éjszakát pusztulás rázza meg, és úgy hull a hamu, mint télen a hó, beborítva népedet, mint megannyi szellemet.

Könyörülj rajtunk Istenünk, ne ítéld meg minket szigorúan! Emlékezz meg azokról a szívekről, akik örömet lelik Benned, és akikben Te is örömet leled! Emlékezz meg azokról, akik hűségesek Hozzád, és ne engedd, hogy erővel sújtsd le ránk Kezed, hanem Irgalmasságodban emelj föl bennünket, és írd bele minden szívbe Törvényeidet. Ámen.

Másnap vasárnap volt. Már vagy 5 perce ültem a Templomban, amikor arra lettem figyelmes, hogy az Úr hív és beszél hozzám. Attól féltem, hogy később nem fogok emlékezni a hallottakra, de az Úr értésekre adta, hogy ne aggódjak, mert Ő majd emlékeztetni fog mindenre, amikor leírom szavait, sőt újra Ő fogja vezetni a kezemet. Az üzenet végén a Szűzanya csak néhány szót mondott.

Következik tehát Jézus Krisztus üzenete, amelyet tegnap és ma adott, és amelyet ma, december 14-én hétfőn írtam le.

Tégy tanúságot gyermekem az Én nevemben, beszélj és mondd el ennek a nemzedéknek:

Ne hallgassatok tovább a hamis prófétákra, akik folyamatosan hízelegnek nektek, és azt mondják, hogy minden rendben van és javultatok, pedig ti, bár keresztényeknek hívjátok magatokat, nem viselkedtek keresztények módjára, mert szinte sohasem váltjátok tettekre az Evangéliumokban megőrzött Szavaimat.

Bizony mondom nektek, ha keresztény létetekre erényeitek nem gyökereznek mélyebben, mint az istenteleneké, Atyám soha nem fogja megengedni, hogy belépjete Országunkba, mivel nem fog Engem felismerni bennetek! Atyám haragja rátok fog szabadulni. Nem tanultátok meg, hogy szigorúságom épp oly hatalmas, mint Irgalmam? Ti, akik jó kereszténynek állítjátok be magatokat mások előtt – de éppen az ellenkezői vagytok, és így hamis színben tüntetitek fel a kereszténységet – le fogtok lepleződni bűneitekkel együtt. És ti, ti kiknek nyelve soha nem szűnt meg igazságtalanul ítélni, a ti bűneitek

¹ Az Úr szózatot intézett hozzám: ²Emberfia, így beszélj: Ezt mondja az Úr, az Isten Izrael földjének: Itt a vég! Eljött a vég az ország négy szélére. ³Már rád tört a vég. Rád zúdítom haragomat, hogy útjaid szerint ítélek, és számon kérjem tőled minden szégyenletes tetteidet. ⁴Szemem nem tekint rád irgalommal, s nem könyörülök meg rajtad, hanem felelőssé teszek útjaidért, és szégyenletes tetteid nyilvánvalóvá válnak körödben, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. ⁵Ezt mondja az Úr, az Isten: Csapás csapást ér. ⁶Közeledik a vég, közeledik a vég számodra, nézd, már itt is van. ⁷Te leszel soron, aki az országban lakol. Elérkezik az idő; nézd, elközeleg a nap, s zűrzavar támad, és nem lesz többé öröm a hegyeken. ⁸Most rövidesen kiárasztom rád haragomat és kitöltöm rajtad bosszúmat. Útjaid szerint ítélek fölötted, és számon kérem minden szégyenletes tetteidet. ⁹Szemem nem tekint rád irgalommal és nem könyörülök, hanem számon kérem tőled útjaidat és szégyenletes tetteid nyilvánvalóvá válnak körödben, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki lesújtok. ¹⁰Itt a nap, lám, elérkezik! Sorra kerülsz, a csapás készen vár rád, a gőg eluralkodott. ¹¹Az erőszak már fölemelkedett, hogy a gonoszság vesszejévé váljék... ¹²Eljön az idő, közel a nap! Aki vesz, az ne örüljön, s aki elad, az ne szomorkodjék, mert a harag mindenkire rátör. ¹³Az eladó nem találja meg, amit eladott, még ha életben is marad, mert a látomás, mely minden gazdagságra szól, visszavonhatatlan, s aki bűnben él, nem kap többé erőre. ¹⁴Fújjátok meg a harsonát, minden készen áll, és senki sem indul harcba, mert haragom mindenkire rátör. (Ez 7,1-14)

visszahullnak majd saját fejetekre. Haragom kiárad rátok és a hozzátok hasonlókra, és megítéllek titeket viselkedésetek szerint, ahogyan megérdemlitek.

Nektek, akik nem tudjátok mások bűneit elengedni és megbocsátani úgy, ahogyan Én megbocsátok és elengedek, nektek Atyám is meg fogja tartani bűneiteket! Jahve közel van, sietve jön, mondjátok meg tehát Nekem, hová fogtok majd elbújni? Bűnös életet élni annyit jelent, mint az ördöghöz tartozni. Ti már tudjátok, hogyan lesztek megítélve, ha nem vagytok hajlandók kibékülni azzal, akire nehezteltek. Mondom nektek, mivel vonakodtok kibékülni azzal, akit felelősnek tartotok, keserűen meg fogtok érte fizetni az utolsó fillérig. Nem mondtam-e meg, hogy szeressétek felebarátaitokat, mint saját magatokat, sőt, hogy tanuljátok meg szeretni ellenségeiteket is? Mit látnak mégis az Én Szemeim? Egy kicsiny maradékot, akik őszintén követik az Én útjaimat, de a többség bűnben van, és a Sátán cselekedeteit viszi végbe. Ne csapjátok be magatokat, mert ezekben a napokban a pusztulás felé tartotok, amiért nem követitek az Én Igémet². Aki még mindig visszautasítja, hogy engedelmeskedjen az Én törvényeimnek, annak Atyám sem fogja megadni mennyei lakóhelyét. És ti, akik felvettétek Nevemet³, de tetteitek erőszakosak, haragosak és büszkék, titeket saját bűneitek fognak elítélni, és ugyanazokat a korbácsütéseket fogjátok elszenvadni, amit éles nyelvekkel ti mértetek testvéreitekre. És ti, akik még mindig alusztok fásultságokban és közönyötökben, ne gondoljátok, hogy titeket nem figyeltek. Ti a pogányok közé lesztek besorolva, és amit vetettetek, azt fogjátok learatni.

Ami a hitehagyottakat illeti, ők meg fogják ízlelni a pokol tüzét! Atyám haragja fellángolt e gonosz és hitehagyott nemzedék ellen. Hogyan tarthatnám vissza tovább az Ő Karját attól, hogy lesújtson rátok? Forduljatok vissza gonosz útjaitokról, ez volt a Mi állandó mondandónk, de sem a jók, sem a rosszak nem voltak hajlandók elhagyni útjaikat. A jók azzal, hogy nem vették komolyan ezekben az üzenetekben kimondott Szavaimat, és nem cselekedtek azok szerint; a rosszak pedig azzal, hogy nem akarták, hogy megmentsem őket. Visszautasították Irgalmamat, visszautasították Kezemet. Mondd meg Nekem, mit fogsz tenni, mikor azon a Napon fölismered, hogy pusztá test vagy, és ez a test az Én Jelenlétem nélkül semmi más, csak por?

A katasztrófa már itt van a küszöbön, és a lomb el fog száradni. Javítsátok meg mindnyájan viselkedéseteket és tetteiteket! Ne engedjétek, hogy a romlás legyőzzön benneteket! Válasszátok a jó utat, és hagyjátok el utálatosságaitokat és a romlottságotokat! Helyeztétek szíveteket Belém, a ti Uratokba, mert ha nem, porrá lesztek, mint a leégett város.

Ha most elszomorítottalak titeket, akár csak egy pillanatra is, ez az irántatok érzett nagy szeretetemben tettem. Bűnbánatra akarlak vezetni benneteket, és meg akarlak menteni. Azt akarom, hogy tiszta ajkak hívják segítségül Szent Nevemet, különösen ezekben a napokban, amikor Szent Nevemet megszenteltelenítik, és Szent Nevem sokak számára semmit sem jelent, miközben születésemet ünneplik anélkül, hogy tisztelnének és dicsőítenének. Tartsatok bűnbánatot mindnyájan és figyeljétek Rám. És imádkozzatok, hogy ennek a nemzedéknek a bűnössége ne legyen a pusztulásotok okozója. Máskülönb az Atya haragjában fel fog kiáltani: **elég!** És az Ő lángoló haragja sok nemzetet fog beborítani, és a világ darabjaira hullik. Boldog az az ember, aki most hallgat Rám, és megtisztítja magát. Segíteni fogom őt.

Én vagyok Jézus Krisztus, és Én vagyok a Szerzője ezeknek az Üzeneteknek. És Engem úgy ismernek, hogy gyengéden vezetek benneteket. Engem úgy ismernek, hogy felvirágoztatlak titeket, ha engeditek, és ha szükséges, Könnyeimmal öntözlek benneteket. Engem úgy ismernek, mint a Jó Pásztor, aki sohasem hagyja el bárányait. Zöldellő legelőkre vezetek benneteket, de hallgathatok-e, amikor a megállapodásokat felrúgják, követeimet pedig semmibe veszik és elutasítják? Maradhatok-e tétlen, amikor tudom, hogy végzetes pusztulás felé tartotok? Az Atya haragjának Napján azok, akik megfeledkeztek Rólam, emlékezni fognak Rám, és ennek megfelelő bánásmódban lesz részük.

Sokan kérdezik, hogy milyen bűnökről van szó: azokról a bűnökről, amiket már említettem, továbbá Szentlelkem ellen elkövetett istenkáromlásokról, lázadásotok és megosztottságotok bűnéről, fajtalanságotok bűneiről, amelyek utálatosak Szememben, az előítélet bűnéről, a lenézés, a romlottság, a fennhéjzás, a büszkeség bűneiről, a személy lezüllesztésének bűnéről, és a fásultság bűnéről. A világot beszenyezte a bűn. Értsétek meg most, hogy mennyire megbántjátok az Én Szentséges Szívemet, és ez mennyire fáj. Uralkodjatok gondolataitokon, és ne vétkezzetek többé. Soha ne feledkezz el Rólam Vassula, és hozd népem tudomására figyelmeztetéseimet. Én itt vagyok. **IC**

² A Szent Bibliát.

³ A keresztyények.

Aztán a Szűzanya szólt:

Kövesd és írd le mindazt, amit Fiam adott neked. Soha se félj.

A fenti üzenethez Vassula még a következő kiegészítést fűzte:

A múlt hét szombati imacsoporton, az imádság után kinyitottuk az Igaz Élet Istenben kötetet, amely által Krisztus megerősítette mondanivalóját. A 2002. szeptember 13-i üzenetnél nyitottam ki a könyvet és tekintetem a következő fejezetre esett:

2002. szeptember 13.

Jól mondtad.

Ó ítélet napja! Amikor majd Fiam felragyog az égen! Boldog, aki hisz Szavamnak és hiszi, hogy annak a napnak nem csak jelképes a jelentése. Boldog, aki nem gyalázza és nem teszi nevetségessé azt, ami a Szentlélektől való. Amikor Lelkem "tüzet" kiált, akkor az hamarosan utoléri a bűnösöket.

Még hány csodát kell művelnem ahhoz, hogy eleget tegyek nektek, és ezt halljam: "Bánom, hogy vétkeztem!"

Hadd halljam e szavakat töletek:

**„Bár lelkem szomjazik Isten után,
a nyelvem bűnre vitt engem.
Szívem azonban tüzet fogott most
és felparázslék bennem,
mert meglátogattál engem.
Te, akinek fenségessége felülmúlhatatlan
az emberek és az angyalok között,
a tökéletes szépség,
aki ámulatra méltó a kegyelemben,
aki áttetsző zafírokba öltöztél,
szenteljék meg lángjaid mindazokat,
akik Hozzád jönnek!
Tisztíts meg vétkemtől
és ragyogtasd rám Szent Arcodat!
Tisztíts meg a bűntől, nyisd meg fületem,
hogy meghalljam és megértsem
nekünk elénekelt ódáidat! Ámen.”**

Így fogok erre válaszolni: Sohasem hagylak el, gyermekem! Jöjj hozzám és pihenj meg bennem! Nem fogtad fel, hogy Tűz vagyok? A Tűz, aki mindent lánggra lobbant, amit birtokba veszek. Akit birtokba veszek, fellobog az isteni szeretet lángjától. Nem beszéltem-e tüzemről a Szentírásban? Nem beszéltem-e róla több alkalommal is ebben az ódában? (Lásd pl. az 1991. szeptember 15-i üzenetet.)

Bár lelked bűnösségében reszketni fog a félelemtől és az elviselhetetlen fájdalomtól, amikor felismer engem, én ugyanakkor kiárasztom illatomat, és lelked bár megrémül, amint ruhátlanul, a bűn és a vétek miatt feloszlóban látja magát, mert nem követte törvényemet, a szeretet törvényét, jelenlétemben mégis örülni fog, hogy én, az ő Teremtője és Istene meglátogatom őt.

Amikor bekövetkezik ez a nap, amelyet az Úr napjának nevezek, lehull a szemedet takaró hályog, és meglátod valóságos énedet. Félelmetes tüzem semmivé tesz téged. Ne kapkodj azonban ijedten levegő után, hanem örvendj, mert másként hogyan lehetnél mellettem?

Meg fogok bénítani minden megmaradt rossz szándékot.

Ez a tisztulás azért következik be, hogy lelked ne csapongjon céltalanul erre-arra, hanem jöjjön

hozzám, aki egyetlen, isteni Vőlegényed vagyok.

Úgy gondolom, hogy közületek sokan nem értik, mit jelent az Úr napja.

Amikor elnémul a madarak hangja és énekük elhallgat, tudjátok, hogy ebben a csendben megnevezek minden rejtett cselekedetet, jókat és rosszakat az ítéletre.

Az Úr napját kis ítélethez lehet hasonlítani, tüzemben történő megtisztuláshoz, ami lelketeket dicsőségembe és a velem való tökéletes egységbe vezet. Ha a lelket ijesztően bemocskolja a bűn, ha szembeszegül velem, angyalaimmal és szentjeimmel, akkor látogatásom rettenetes kínt okoz neki (a léleknek), és nem menekül meg az én napom elől. Mert másképpen hogyan tegyem lelketeket megronthatatlanná és hogyan szabadítsam meg a bűntől? Másképpen hogyan vegyem rá lelketeket, hogy tartsatok bűnbánatot? Csak ha tüzemmél levetkőztetem őket, és meglátják, milyen állapotban vannak, akkor fogják megérteni, hogy mennyire a Sátán hatalmában voltak. Akikben isteni tüzem fellángol, és akiket megtisztít ezzel az anyagtalan tűzzel, azokat felébresztem és elemészttem, majd végül rádöbbsztem arra, hogy mennyire átalakultak.

Átalakultak a szenvedésben, de az örömben is szeretetem átalakító tüzétől.

Aki testben és lélekben már birtokol engem, és én is őt, azt nem fogja utolérni az Úr napja és nem fogja megérezni.

Hogy miért nem?

Mert a Szentlélek már éreztette lelkükben áthaladását. Ők már megtapasztalták az Úr napját.

Azt a napot látogatásom napjának is nevezhetitek.

Ama nap után bűnbánat és szeretetem törvényéhez való engedelmesség lesz azok élete, akiket tüzemmél megújítok. Meglányítom azokat a lelket, akik most sziklakemények, felmelegítem a jéghideg szíveket, és jelenlétem azonnal érezhető lesz feltámadásukban.